

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/96/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118354995
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:6118354995.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s. r. o., so sídlom Hradec Králové, Československé armády 954/7, Česká republika, IČ: 24 785 199, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., so sídlom v Martine, Jilemnického 4012/30, IČO: 36 715 352, proti žalovanej E. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. B. XX, v spore o zaplatenie 664 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 295,68 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 295,68 eura od 21. 4. 2017 zaplatenia, ktoré súd p o v o ľ u j e žalovanej splácať v mesačných splátkach vo výške 20 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalovanej s a p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 11 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 15. 10. 2018, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 664 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 664 eur od 21. 4. 2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že žalovaná uzatvorila s obchodnou spoločnosťou Provident Financial, s. r. o. dňa 21. 1. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 611230137, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 820 eur. Podľa dohody o započítaní bola časť poskytnutého úveru započítaná na pohľadávku jeho právneho predchodcu voči žalovanej. Úver bol poskytnutý na účet predplatennej platobnej karty. Žalovaná sa zaviazala úver vrátiť v 60 týždenných splátkach, so splatnosťou poslednej splátky 16. 3. 2016. Za poskytnutie úveru sa zaviazala uhradiť náklady v celkovej sume 285,68 eura, pozostávajúce zo zmluvného úroku a poplatku za garantovanú službu. Súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorila žalovaná dňa 21. 1. 2015 aj zmluvu o poskytnutí služby komfort, ktorá spočívala vo výbere splátok obchodným zástupcom priamo v bydlisku žalovanej alebo inom mieste podľa jej určenia. Za uvedenú službu sa zaviazala žalovaná zaplatiť celkovo 422,30 eura. Žalovaná uhradila pôvodnému veriteľovi spolu 156 eur, ktoré boli v celom rozsahu započítané na istinu úveru. Žalovanú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31. 3. 2017.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 26. 10. 2018 platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná včas odpor s vecným odôvodnením. V podanom odpore vzniesla voči žalovanému nároku námietku premlčania. Poukázala na to, že uzavretá zmluva má charakter vopred pripraveného formulára,

ktorého obsah nemohla ovplyvniť a obsahuje neprijateľné podmienky, a to výšku RPMN a úrokovej sadzby. V zmluve absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.

3. Na základe výzvy súdu, žalobca podaním, doručeným dňa 21. 12. 2018, navrhol v konaní pokračovať. K žalovanej podanému odporu uviedol, že predmetom žaloby je len suma predstavujúca rozdiel medzi poskytnutým úverom a vykonanými úhradami. Keďže posledná splátka úveru bola splatná dňa 16. 3. 2016, premlčacia doba by uplynula 19. 3. 2019, preto je vznesená námietka premlčania nedôvodná.

4. V súlade so zákonným ustanovením § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, Okresný súd Banská Bystrica dňa 21. 12. 2018 postúpil vec Okresnému súdu Liptovský Mikuláš.

5. Žalovaná vo vyjadrení ku vyjadreniu žalobcu (duplike) trvala na vznesenej námietke premlčania, nakoľko splácanie pôžičky bolo dohodnuté v týždenných splátkach. Poukázala na to, že zo sumy poskytnutého úveru sa doplatil aj zostatok dlhu z úverovej zmluvy číslo 571413157, ktorej súčasťou bola aj zmluva komfort.

6. V súlade so zákonným ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti splnomocneného zástupcu žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené. Splnomocnený zástupca žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a pojednávanie odročiť nežiadal.

7. Žalovaná a pojednávaní trvala na skutočnostiach, uvedených vo svojich písomných podaniach. Potvrdila, že úver čerpana a, pokiaľ chodil obchodný zástupca, aj splácala. Potom zmenili obchodného zástupcu a splátky platiť prestala. Súčasne zistila, že zmluvy boli urobené zle, výhrady mala najmä voči zmluve komfort, nakoľko nebola dobrovoľná, ale bola podmienkou uzavretia zmluvy o úvere, pričom sa vlastne jednalo o zvýšenie o ďalší úrok. Úvery vždy brala na úhradu nedoplatkov za elektrické kúrenie. Priznané plnenie by bola schopná splácať v splátkach po 20 eur mesačne. Býva v spoločnej domácnosti s manželom a 3 deťmi. Aktuálne je na rodičovskej dovolenke, poberá rodičovský príspevok, spolu s prídavkami na deti, v sume 297 eur. Manžel pracuje a poberá príjem v čistom 560 eur mesačne, nakoľko sú mu vykonávané zrážky zo mzdy exekútorom. Bývajú v nájomnom obecnom byte, výdavky na nájomné predstavujú 80 eur mesačne, na elektriku 152 eur mesačne, na televízor a internet 26 eur mesačne. Uhradza aj ďalšie záväzky, a to splátku úveru na kreditnú kartu O. banke vo výške 25 eur mesačne a v rámci exekúcie 10 eur mesačne. Ďalšie dlhy, ktoré má, momentálne neplatí. Žiaden majetok nevlastní.

8. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

9. Obchodná spoločnosť Provident Financial, s. r. o. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 21. 1. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 611230137, v ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 820 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnúť úver, spolu s úrokom vo výške 26,50 % ročne, čo činí 139,93 eura a poplatkom za garantovanú službu vo výške 145,73 eura, spolu 1105,66 eura, splatiť v 60 týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú bola 18,43 eura a výška poslednej splátky dlžnej sumy bola 18,29 eura. Termín konečnej splatnosti úveru bol dojednaný na siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 71,15 %, priemerná hodnota RPMN 36,30 %. Podľa článku 4 zmluvy, za poplatok za garantovanú službu sa Provident zaviazal pre zákazníka zabezpečovať telefonické upozornenie na omeškanie s uhradením sumy splatnej podľa zmluvy, podporu a poskytnutie informácií prostredníctvom zákazníckej telefonickej linky a kontaktných centier na pobočkách v súvislosti s poskytovaním informácie o úvere a právach a povinnostiach podľa zmluvy, službu vyhotovenia duplikátov dokumentov v súvislosti so zmluvou v prípade ich straty alebo poškodenia, službu poskytnutia evidencie platieb ako pomôcku na vedenie záznamov o platiach, zdržanie sa uplatnenia nároku na nezaplatenú časť dlžnej sumy v dedičskom konaní, v prípade smrti zákazníka.

10. Dňa 21. 1. 2015 uzatvorili Provident Financial, s. r. o. a žalovaná zmluvu o poskytnutí služby komfort, v ktorej sa Provident Financial, s. r. o. ako poskytovateľ zaviazal, že bude žalovanej za odmenu počas platnosti zmluvy pravidelne poskytovať službu, spočívajúcu v informovaní zákazníka o prevedení úveru, prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru, ktorý bol zákazníkovi poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v informovaní zákazníka o prijatí úhrady

splátky. Žalovaná sa zaviazala za poskytnutie uvedenej služby zaplatiť celkovú odmenu vo výške 422,30 eura, a to v 59 pravidelných splátkach vo výške 7,04 eura a poslednú splátku vo výške 6,94 eura.

11. Dňa 21. 1. 2015 požiadala žalovaná Provident Financial, s. r. o. o predčasné splatenie úveru číslo 571413157, poskytnutého na základe zmluvy, uzavretej dňa 16. 3. 2014 a odmeny zo zmluvy o poskytnutí služby komfort, v celkovej sume 99,20 eura. Dňa 21. 1. 2015 uzavreli Provident Financial, s. r. o. a žalovaná dohodu o započítaní pohľadávok Provident Financial s. r. o. vo výške 80,64 eura podľa žiadosti žalovanej o predčasné splatenie úveru, vo výške 168,20 eura predstavujúcich nezaplatené splátky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 609729799 a zo zmluvy o poskytnutí služby komfort a vo výške 66,48 eura predstavujúcich nezaplatené splátky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 610717783 a zo zmluvy o poskytnutí služby komfort na pohľadávku žalovanej na vyplatenie úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 611230137.

12. Podľa výpisu splátok a úhrad žalovaná uhradila právnomu predchodcovi žalobcu spolu 156 eur.

13. Obchodná spoločnosť Provident Financial, s. r. o. žalovanej dňa 10. 4. 2017 oznámila, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31. 3. 2017 postúpila na žalobcu aj pohľadávku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 611230137 a zo zmluvy o poskytnutí služby komfort vo výške 1372 eur.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t. j. k 21. 1. 2015 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

21. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

23. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

27. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

28. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba S. H. Z. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

30. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretej medzi jeho právnym predchodcom (obchodnou spoločnosťou Provident Financial, s. r. o.) a žalovanou. Žalobcom uplatnený nárok predstavoval sumu nesplateného istiny úveru, r. j. rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 820 eur a žalovanou vykonanými úhradami vo výške 156 eur. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že obchodná spoločnosť Provident Financial, s. r. o. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý bol v časti vo výške 315,32 eura použitý na úhradu záväzkov žalovanej z ďalších zmlúv, uzavretých s veriteľom. Medzi stranami sporu rovnako nebolo sporné, že žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splatiť, spolu s dojednaným úrokom a poplatkom za garantovanú službu, v týždenných splátkach a že súčasne s uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavreli zmluvné strany aj zmluvu o poskytnutí služby komfort, v ktorej sa zaviazal veriteľ ako poskytovateľ poskytovať žalovanej službu, spočívajúcu v prevzatí peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky spotrebiteľského úveru a informovať ju o poskytnutí úveru a úhradách splátok a žalovaná sa zaviazala za uvedenú službu zaplatiť poskytovateľovi odmenu, splatnú v pravidelných týždenných splátkach spolu so splátkami úveru. Nakoľko zmluvy boli uzatvorené medzi dodávateľom a spotrebiteľom (keďže právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní a plnení zmlúv v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná, naopak, pri uzatváraní zmlúv nekonala v rámci predmetu podnikateľskej činnosti, čo vyplynulo najmä z označenia žalovanej v zmluvách), jednalo sa o spotrebiteľské zmluvy.

31. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, je údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Uvedený údaj predstavuje dôležitú veličinu pre spotrebiteľa pri prevzatí úveru, nakoľko určuje, do akého konkrétneho dátumu, pri riadnom plnení si povinností zo zmluvy o úvere, bude povinný uhrádzať dojednané splátky. Termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru sa pritom rozumie konkrétny dátum, ktorý musí byť v zmluve dojednaný jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom tak, aby spotrebiteľ už pri dojednávaní zmluvy vedel, dokedy bude povinný plniť si záväzky zo zmluvy. Dojednanie termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, je však neurčité a nezrozumiteľné a z uvedeného dôvodu neplatné. Právny predchodca žalobcu naformuloval údaj o termíne konečnej splatnosti úveru tak, že je ním „siedmy deň 60. týždňa po dni uzavretia zmluvy“. Uvedená formulácia neprímerane sťažuje spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane

zistiť, dokedy bude povinný plniť si záväzky vyplývajúce zo zmluvy. Je neprípustné, aby dodávateľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere formuloval dojednanie obligatórnej náležitosti zmluvy tak, aby bolo nezrozumiteľné pre spotrebiteľa a spotrebiteľ už pri uzatváraní zmluvy nemohol prostým oboznámením sa s dojednaním (teda nie prácnym výpočtom) zistiť jeho obsah. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 10Co/346/2017, ktorý o spôsobe dojednania termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere, vypracovanej právnym predchodcom žalobcu, uviedol, že: „... ide o obligatórnu náležitosť zmluvy, na ktorej rešpektovaní je nutné striktnie trvať a nie je možné stotožniť sa s účelovým výkladom pojmu termín prezentovaného žalovaným. Konečná splatnosť spotrebiteľského úveru totiž musí byť vymedzená určitým spôsobom/termínom, čiže nepostačuje uvedenie len počtu týždňov, počas ktorých bude spotrebiteľ úver splácať; o to viac, ak predmetná zmluva nestanovuje určitým/jednoznačným spôsobom ani termín začiatku splácania úveru. ...Údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru - v zmysle konkrétneho dátumu - totiž posudzovaná zmluva nepochybne neobsahuje. ...Opísaná konštrukcia, mimo rámca rozumnej pochybnosti, nepredstavuje jednoznačné vymedzenie konečnej splatnosti úveru, ako je tomu napr. pri štandardne používanom spôsobe, napr. splatnosť prvej splátky 20. 7. 2010, konečná splatnosť 20. 7. 2015. Naopak, ide o zbytočne neprehľadný, prácný spôsob doslova „výpočtu“ a nie konkrétneho/presného určenia konečnej splatnosti, vedúci skôr k nejasnostiam než k žiaducemu stavu jednoznačného vymedzenia podmienok v rámci kontraktácie tak, aby sa predišlo sporom založeným nejasnými dojednaniami.“

32. Nakoľko poskytnutý úver sa považoval, z dôvodu absencie zákonom stanovenej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (termínu konečnej splatnosti úveru) za bezúročný a bez poplatkov, prislúchalo žalobcovi len právo na vrátenie poskytnutého úveru (istiny). Z uvedeného dôvodu, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že predmetom sporu bolo len zaplatenie nesplatenej istiny úveru, sa preto súd ani bližšie nezaoberal obranou žalovanej spočívajúcou v tvrdených neprijateľných zmluvných podmienkach v zmluve vo vzťahu k úroku a ročnej percentuálnej miere nákladov. Žalovaná však namietala dôvodnosť vyplatenia časti poskytnutého úveru na jej predchádzajúci dlh zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 571413157 vo výške 80,64 eura, nakoľko jeho súčasťou bol aj záväzok zo zmluvy o poskytnutí služby komfort. Súd preto pristúpil aj k prieskumu splnenia zákonných náležitostí vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo 571413157 v spojení s prislúchajúcou zmluvou o poskytnutí služby komfort. Možnosť uvedeného postupu, obzvlášť keď žalovaná dôvodnosť a oprávnenosť zápočtu vzájomných pohľadávok namietala, pripustil aj Krajský súd v Žiline v rozsudku zo dňa 14. 12. 2016, sp. zn. 6Co/217/2016, podľa ktorého: „Krajský súd sa stotožnil s postupom, ktorý pri riešení sporných otázok zvolil súd prvej inštancie, teda, že skúmaniu zákonných podmienok podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch podlieha nielen úver, na základe ktorého žalobca požaduje súdnu ochranu, ale aj ostatné úvery, ktoré mali byť refinancované zmluvou zo dňa 23.1.2012. Iný prístup by znamenal popretie ochrany spotrebiteľských práv a umožnenie veriteľovi jednoduchým spôsobom obchádzať kogentné ustanovenia spotrebiteľských predpisov. Z tohto pohľadu bolo potom plne v súlade s právnou úpravou zamerať pozornosť na skúmanie opodstatnenosti vzniknutých dlhov podľa skôr uzavretých zmlúv o úveroch, hoci tieto samotné neboli základom, od ktorého sa odvíjal uplatnený nárok.“ Súd považoval zmluvu o poskytnutí služby komfort zo dňa 21. 1. 2015 za neplatnú. Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení sp. zn. 13Co/64/2017 vo vzťahu k zmluve o zabezpečení splátok úveru uviedol, že: „... ide o plnenie za doplnkovú službu, ktorou žalovaný prostredníctvom svojich zástupcov hotovostne inkasuje splátky spotrebiteľského úveru. Z materiálneho hľadiska ide o platbu spojenú s poskytnutím úveru a predstavuje poplatok.“ Podľa citovaného rozhodnutia tiež: „...sa javí, že zo strany žalovaného sa jedná o cielene vytvorenú konštrukciu, ktorá sleduje jediný cieľ, a to dosiahnuť vyššie protiplnenie za poskytnutie peňažných prostriedkov, oproti tomu aké by žalovaný získal z úrokov formálne uvedených v zmluve. Poplatky, spolu s úrokmi, ktoré požaduje žalovaný od žalobcu ako spotrebiteľa, prevyšujú spoločensky akceptovateľnú výšku.“ Právny predchodca žalobcu žalovanej, spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, predložil na podpis aj zmluvu o poskytnutí služby komfort, v ktorej sa žalovaná zaviazala zaplatiť odmenu za „službu“, spočívajúcu v preberaní splátok úveru v mieste jej bydliska a informovanie o poskytnutí úveru a vykonaní splátok. Uvedená zmluva bola jednoznačne formulárovou zmluvou, ktorej obsah nemala žalovaná ako spotrebiteľ možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť. Právny predchodca žalobcu sa síce zaviazal v zmluve na poskytovanie „služby“, ktorá však, vzhľadom na dojednanú odmenu, ktorú mala za ňu žalovaná zaplatiť (vo výške viac ako 50 % sumy poskytnutého úveru), nepredstavuje primerané protiplnenie. Uvedená „služba“ v časti osobného preberania splátok predstavovala výhodu skôr pre právneho predchodcu žalobcu, ktorý mal peňažné prostriedky prevzaté od spotrebiteľa ihneď k dispozícii. Je v rozpore s dobrými mravmi, aby za takto dojednanú „službu“ bol spotrebiteľ povinný

platiť odmenu, navyše v tak neprimeranej výške (pričom z poskytnutého úveru bol povinný zaplatiť veriteľovi súčasne aj dojednaný úrok). Služba informovania o poskytnutí úveru a úhrade splátky je pre spotrebiteľa "službou" bez akéhokoľvek reálneho významu, nepredstavuje pre neho žiadnu ekonomickú ani inú hodnotu. Žalobca, napriek výzve súdu, zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 571413157 a prislúchajúcu zmluvu o poskytnutí služby komfort ako ani ďalšie k nim sa vzťahujúce listinné dôkazy nepredložil, z dôvodu, že nimi nedisponuje. Keďže však žalobca netvrdil, ani nepreukázal, že zmluva o poskytnutí služby komfort k zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo 571413157 bola dojednaná inak ako ním predložená zmluva o poskytnutí služby komfort k zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo 611230137, prihliadajúc ku skutočnosti, že sa jedná o vopred pripravené, formulárové zmluvy, mal súd za to, že zmluvy o poskytnutí služby komfort boli dojednané totožne, na jednotnom formulári. Preto považoval aj zmluvu o poskytnutí služby komfort k zmluve o spotrebiteľskom úvere číslo 571413157 za neplatnú. Keďže žalobca nepreukázal, že žalovaný úver bol v časti 80,64 eura poskytnutý len na úhradu záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 571413157 (teda nie aj na úhradu záväzkov zo zmluvy o poskytnutí služby komfort), či zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo 571413157 obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda či sa prípadne nepovažoval úver za bezúročný a bez poplatkov a vzhľadom na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu vyhotovuje zmluvy na jednotných, vopred pripravených formulároch, čo je súdu známe z úradnej činnosti, považoval súd zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru číslo 611230137 v časti poskytnutého úveru vo výške 80,64 eura za neplatnú. Za reálne poskytnutú sumu úveru súd považoval len sumu 739,36 eura (820 eur - 80,64 eura).

33. Keďže výška platne poskytnutého úveru žalovanej činila 739,36 eura, predstavovala výška jednotlivých splátok úveru, pri ich dojednanom počte 60, 12,32 eura. Nakoľko žalovaná zaplatila právnomu predchodcovi žalobcu 156 eur, bolo uhradených 12 splátok splatných od 10. 2. 2015 do 28. 4. 2015 a časť splátky číslo 13 splatnej dňa 5. 5. 2015 vo výške 8,16 eura. Neuhradená zostala časť splátky číslo 13 splatnej dňa 5. 5. 2015 vo výške 4,16 eura a splátky číslo 14 až 60, splatné od 12. 5. 2015 do 29. 3. 2016. Žalovaná však vznesla voči žalobcom uplatnenému nároku námietku premičania, preto súd skúmal jej možnú dôvodnosť. Zákonné ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka obsahuje osobitnú úpravu začatia plynutia premičacej doby v prípadoch, keď bolo dohodnuté plnenie v splátkach. V uvedených prípadoch začína plynúť premičacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 26Co/276/2017, podľa ktorého: „Žalobca sa svojimi odvolacími dôvodmi celkom míňa s podstatou § 103 Obč. zák., z ktorého zreteľne vyplýva dvojaké počítanie premičacích dôb pri dlhoch splatných v splátkach: premičacia doba plynie samostatne vo vzťahu ku každej splátke, čo vyplýva z prvej vety tohto paragrafu; ak sa však pre nesplnenie niektorej splátky stane splatným celý dlh, plynie premičacia doba zvyšku dlhu od splatnosti nesplatennej splátky.“ Nakoľko žalobca netvrdil, že došlo ku predčasnému zosplateniu úveru, vo vzťahu ku každej nezaplatennej splátke plynie všeobecná trojročná premičacia doba samostatne. Súd sa nestotožnil s právnou argumentáciou žalobcu, že premičacia doba začala plynúť až splatnosťou poslednej splátky, t. j. 16. 3. 2016, nakoľko uvedená argumentácia nemá oporu v žiadnom zákonom ustanovení. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 15. 10. 2018, v čase jej podania neuplynula trojročná premičacia doba vo vzťahu k splátkam číslo 37 až 60, splatným od 20. 10. 2015 do 29. 3. 2016. Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 295,68 eura, predstavujúcich 24 splátok po 12,32 eura a v zostávajúcej časti, t. j. v časti nezaplatených splátok číslo 13 až 36, splatných od 5. 5. 2015 do 13. 10. 2015, podanú žalobu zamietol.

34. Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, súd priznal žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne, uplatnených v žalobe, ktorých výška nebola vyššia ako výška úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, avšak len z priznanej istiny vo výške 295,68 eura, odo dňa uplatneného v žalobe, t. j. od 21. 4. 2017, nakoľko, vzhľadom na dojednanú splatnosť úveru, je nepochybné, že v uvedený deň už bola žalovaná s plnením peňažného záväzku v omeškaní. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

35. Aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v spore mal súd preukázanú z oznámenia obchodnej spoločnosti Provident Financial, s. r. o. o postúpení pohľadávky zo dňa 10. 4. 2017.

36. Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiem ich

splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

37. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanej splácať priznané plnenie v splátkach vo výške 20 eur mesačne, prihliadajúc na osobu žalobcu a osobu žalovanej, najmä jej príjmové a výdavkové pomery. Z výsluchu žalovanej mal súd preukázané, že aktuálne je na rodičovskej dovolenke a poberá len rodičovský príspevok. Má tri vyživovacie povinnosti. Jej manžel poberá príjem z pracovného pomeru vo výške 560 eur mesačne. Žalovaná má aj ďalšie záväzky, z ktorých časť aj spláca. Žalobca skutkové tvrdenia žalovanej o jej príjmových a výdavkových pomeroch vykonané na pojednávaní nespochybnil. Súd mal za to, že povolením splácania dlhu v splátkach, vzhľadom na výšku splátky a výšku priznaného plnenia, nebudú ohrozené práva žalobcu a súčasne nebude ohrozené uspokojovanie základných životných potrieb žalovanej a jej rodiny.

38. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov konania v spore úspešnejšej žalovanej. Úspech žalovanej v spore predstavoval 368,32 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 55,5 %, jej neúspech 295,68 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 44,5 %. Pomer úspechu a neúspechu žalovanej potom predstavoval 11 % (55,5 % - 44,5 %). Súd preto priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 11 %. V súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.